

GŁOS KALISKI

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III

WTOREK 23 GRUDNIA 1947 ROKU

NR. 351 (916)

Wyrok na katów Oświęcimia

23 zbrodniarzy skazano na karę śmierci, 6 – na dożywotnie więzienie, pozostałych – na więzienie od lat 3 do 15; tylko jeden uniewinniony

KRAKÓW (PAP) — Gmach Muzeum Narodowego, w którym odbywał się proces 40-tych zbrodniarzy oświęcimskich, w dniu ogłoszenia wyroku obłożony był dostojnie przez tłumy.

O godz. 9.40 członkowie Najwyższego Trybunału Narodowego z przewodniczącym dr-em Eimerem zajmują swe miejsca. Na sali panuje niezmięcona cisza. Zbrodniarze hitlerowscy wykazują silne zdenerwowanie. Główni winowajcy, z Liebehenschel, dr-em Kramrem, Plaggem, Aumeierem i Grabnerem – patrzą tępo przed siebie. Sala wypełniona dosłownie po brzegi.

O godz. 9.50 prezes Eimer rozpoczyna odczytywanie wyroku. Ustawione w kilku punktach miasta megafony radiowe są czynne i słowa rozlegają się wyraźnie.

Najwyższy Trybunał Narodowy – rozpoczyna przewodniczący dr Eimer – na zasadzie art. 6 pkt. 2, 8 i 14 dekretu z dnia 22 stycznia 1946 r. w brzmieniu dekretu z dnia 17. 10. 1946 r. uznaje: wszystkich oskarżonych, z wyjątkiem osk. Hansa Muencha, Hansa Hoffmanna i Karla Hermanna Jeschkego, winnymi tego, że po dniu 1 września 1939 brali udział w organizacji przestępczej pod nazwą załoga ochronnych SS, które służyły Niemieckiej Narodowej – Socjalistycznej Partii do poprowadzenia zbrodni wojennych i przeciw ludzkości, a mianowicie, że będąc członkami bądź władzą, bądź administracją, bądź załogą obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, brali udział w powołaniu przez NSDAP i centralne władze SS, grupie przestępców.

Osk. Hansa Hoffmanna uznaje winnym tego, że jako funkcjonariusz obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, brał udział w powyższej grupie przestępców.

Osk. Liebehenschela uznaje się nadto winnym, że:

1) jako zastępca inspektora obozów koncentracyjnych w urzędzie „Reichsfuehrera SS”, następnie zaś jako zastępca kierownika urzędu administracyjno – gospodarczego SS, działając w ramach zakresów przez kierownictwo SS, dla załatwiania spraw obozów koncentracyjnych, wydawał rozkazy i zarządzenia, mające na celu popełnianie przez organa administracyjne załogi obozów koncentracyjnych przestępstw opisanych w akcie oskarżenia;

2) że następnie jako komendant obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, w stosunku do więźniów oraz radzieckich jeńców wojennych

— bądź to osobiście, bądź przez podległy mu personel: a) brał udział w dokonywaniu zabójstw więźniów przez kierowanie ich w drodze selekcji na zagładę w komorach gazowych lub przez rozstrzelanie; b) powodował wymierzanie więźniom poniżającej i sprzecznej z godnością fizyczne kary chłosty, powodował wyniszczenie organizmów więźniów przez głodzenie ich, kierował eksploatacją ich pracy, stosując krańcowy wyzysk ich sił roboczych, brał udział w zorganizowanej przez władze SS grabieży mienia oraz złota, wydobywanego ze szczek osób zmarłych.

Maksymiliana Grabnera, jako kierownika oddziału politycznego obozu brał udział w dokonywaniu zabójstw przez to że:

1) współdziałał w wyznaczaniu na zagładę w komorach gazowych więźniów i radzieckich jeńców wojennych oraz uczestniczył w tej akcji;

2) zarządzał rozstrzelanie więźniów i radzieckich jeńców wojennych wyznaczonych przez siebie samego;

3) uczestniczył w posiedzeniach policyjnych

go sądu doraźnego i w wydawaniu przez ten sąd na więźniów policyjnych kar śmierci z pogwałceniem najprymitywniejszych zasad procesowych,

4) zarządzał wymuszanie zeznań na więźniach przez poddawanie ich torturom, które powodowały śmierć;

5) uczestniczył w moralnym i fizycznym znęcaniu się nad więźniami i radzieckimi jeńcami wojennymi.

Hans Aumeier na terenie obozu koncentracyjnego jako lagerfuehrer i zastępca komendanta obozu Hoessa:

a) brał udział w dokonywaniu zabójstw więźniów i radzieckich jeńców wojennych przez współudział w stosowaniu reżimu obozowego, a nadto uczestniczył w rozstrzelaniu, wieszaniu, zabijaniu więźniów oraz wyznaczaniu ich do doświadczeń lekarskich oraz na zagładę do komór gazowych;

b) znęcał się moralnie i fizycznie nad więźniami oraz radzieckimi jeńcami wojennymi przez poniewieranie ich godności osobistej czynne znieważanie, bicie, katowanie i mra-

retowanie w różny sposób oraz stosowanie niehumanitarnego systemu kar obozowych.

Karla Ernsta Mechla, Marię Mandel, Franza Ksawera Kransa, Johana Paula Kramera, Ericha Muhsfeldta, Hermana Kirschnera, Ludwika Plaggego, Otona Latscha, Fritzę Wilhelmę Bunrocka, Augusta Rajmunda Boguscha, Paula Goetzego, Paula Szczurka, Terese Brandt, Józefa Kollmera, Herberta Paula Ludwiga Heinricha Jostena, Wilhelma Gerharda Gehringa Kurta Hugo Muellera Hansa Schumachera i Johana Breitwiesera — za te same przestępstwa, które popełnili Liebehenschel, Aumeier i Grabner — sąd skazał na karę śmierci.

Na karę dożywotniego więzienia Najwyższy Trybunał Narodowy skazał Hansa Kocha, Karla Seufferla, Luise Helenę Elisabeth Danz, Antona Lachnera, Dietlefa Webbe'go i Adolfa Medelinda.

Na karę 15 lat więzienia skazano: Edwarda Lorenza, Alicę Orłowską, Hildegarda Marthe Luise i Lachert, Aleksandra Bülowa, Franza Romeksta i Johannesa Webera oraz Hansa Hoffmanna.

Na karę 10 lat więzienia: Richarda Alberta Schroedera.

Na karę 5 lat więzienia: Ericha Dingesa oraz na 3 lata więzienia — Karla Hermanna Jeschkego.

Hansa Müncha Trybunał uniewinnił.

Gdy Francja czeka na odbudowę

Blum-Schuman trwonią miliardy na zakupy sprzętu wojskowego w USA

PARYŻ PAP. — Na posiedzeniu komisji wojskowej, minister sił zbrojnych Teitgen oświadczył, że nosi się z zamiarem przedłużenia czasu trwania służby wojskowej do 18-tu miesięcy. Minister podkreślił również konieczność zakupu materiału wojennego zagranicą, a w szczególności samolotów.

„W momencie, kiedy minister finansów — pisze „Franc Tireur” — domaga się ofiar od kraju, kiedy wszystkie wysiłki winny być skierowane na zmniejszenie wydatków, trwa się miliardy, aby zatrzymać w armii mło-

dych ludzi, których nieobecność w fabrykach i warsztatach opóźni tempo odbudowy kraju.

Oto polityka oszczędnościowa premiera Schumana.

Poza tym miliardy pójdą na wyekwipowanie armii. Minister finansów Rene Mayer nie ma dewiz na zakup zboża i mięsa, ale, gdy chodzi o samoloty i czołgi, to gotów on znaleźć pieniądze.

PARYŻ PAP. — Związki zawodowe okręgu paryskiego ogłosiły następującą odezwę

Strzały do robotników włoskich

RZYM (PAP). — Jak komunikują z Canicattii w czasie manifestacji strajkujących policja użyła broni, raniąc 15 osób. 3 osoby są bliskie śmierci.

Chociaż robotnicy w Palermo, Messynie, Katanii przystąpili do pracy strajk w Callanissetta i Agrigento trwa nadal.

Polityka Bevina drogo kosztuje Anglię

Harry Pollitt w imieniu angielskiej partii komunistycznej domaga się zmian w brytyjskim ministerstwie spraw zagranicznych

LONDYN PAP. — Sekretarz generalny Angielskiej Partii Komunistycznej, Harry Pollitt, oświadczył na wiece w mieście Perth, że załamane się konferencji czterech ministrów stawia przed społeczeństwem brytyjskim zagadnienie — jak długo obecna polityka zagraniczna może być jeszcze tolerowana?

Angielska Partia Komunistyczna — powiedział Pollitt — walczy o przeprowadzenie zmian w obecnym rządzie partii pracy, a przede wszystkim o zmianę na stanowisku ministra spraw zagranicznych. Prawe skrzydło związków zawodowych może akceptować politykę Bevina, lecz nie ulega wątpliwości, że polityka ta drogo kosztuje przeciętnego obywatela brytyjskiego. Jeżeli mamy mniej żywności i ubrań, jeżeli wstrzymuje się u nas budowę szkół i szpitali — zawdzięczamy to w pewnej mierze Bevinowi.

Wysiłki ministra gospodarki Crippsa, aby doprowadzić do pewnej poprawy w naszej produkcji, mogą spełznąć na niczym w wyniku polityki zagranicznej, prowadzonej przez ministra Bevina.

Obsadzenie stanowiska ministra spraw zagranicznych człowiekiem, który potrafiłby się uniezależnić od kapitalistów amerykańskich z Wall-Street jest jednym z głównych postulatów Angielskiej Partii Komunistycznej.

Depesze gratulacyjne z okazji święta Armii Jugosłowiańskiej

WARSZAWA. Z okazji Święta Armii Jugosłowiańskiej wysłane zostały następujące depesze gratulacyjne:

MARSZAŁEK JÓZEF BROZ-TITO MINISTER OBRONY NARODOWEJ, FEDERACYJNEJ LUDOWEJ REPUBLIKI JUGOSŁAWII

W dniu Święta bratniej Armii Jugosłowiańskiej przesyłam w imieniu Odrodzonego Wojska Polskiego i własnym najlepszym życzeniom dalszych pomyślnych osiągnięć i rozwoju dla dobra Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosłowiańskiej oraz najserdeczniejsze pozdrowienia dla bohaterskiej ludowej Armii Wyzwoleniczej.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ
(-) MICHAŁ ŻYMIERSKI
MARSZAŁEK POLSKI

GEN. KOCA POPOVIC SZEF SZTABU GENERALNEGO ARMII JUGOSŁOWIAŃSKIEJ
Z okazji Święta sojuszniczej Armii Jugosłowiańskiej przesyłam Wam — Generale — moje serdeczne żołnierskie pozdrowienia oraz szczerze życzenia jak najwspanialszych osiągnięć w wyszkoleniu i rozwoju Ludowej Armii Jugosłowiańskiej.

SZEF SZTABU GENERALNEGO W. P.
(-) KORCZYŃSKI WŁ. GEN. BRONI

do robotników francuskich:

„Pracodawcy i reakcja usiłują złamać jedność robotników, zrealizowaną przez CGT, aby narzucić klasie robotniczej nędzę, prawa antystrajkowe i doprowadzić we Francji do bezrobocia z korzyścią dla Amerykanów. Le on Jouhaux i garstka rozłamowców, prowadząc ich grę, opuszcza CGT, sądząc, że w ten sposób podzieli robotników.

Następuje to w chwili, gdy warunki bytu pracujących stają się nie do zniesienia, gdy rząd odmawia zagwarantowania zdolności nabywczej plac, gdy ceny rosną, gdy nowe podatki godzą i w tak niewystarczające płace, gdy komorne wzrosło od 8 do 19 procent, gdy dziesiątki tysięcy robotników przebywa w więzieniu.

Jak w roku 1921 rozłam może służyć jedynie interesom kapitalistów, sprzecznym z interesami ludu. Ale jeszcze raz wrogowie klasy robotniczej zostaną pokonani.

Robotnicy i działacze związkowi — wzmocnijcie związki zawodowe, organizujcie w fabrykach i przedsiębiorstwach zebrania, wybierajcie najwspanialszych działaczy sprawy jednności klasy robotniczej. Piętnujcie rozłamowców, jako nieprzyjaciół. Jouhaux i jego rozbił jacie odejdą! Zostaną oni zastąpieni przez dziesiątki tysięcy niezorganizowanych robotników. Jedność to siła. Polega i jedność CGT są podstawowymi warunkami zrealizowania naszego hasła: dobrobyt, wolność i pokój!”

Premier Republiki Mongolskiej marszałek Czolbajsan — przedstawił parlamentowi do akceptacji plan rozwoju gospodarki narodowej tego kraju. Republika Mongolska — dzięki wielkiej pomocy ZSRR przekształca się w nowoczesne, bogate państwo ludowe.

Mordercy 21 narodów Europy

Uzasadnienie wyroku Najwyższego Trybunału Narodowego w procesie 40-tu zbrodniarzy z Oświęcimia

Najwyższy Trybunał Narodowy uzasadniając wyrok przeciw b. członkom załogi obozu zniszczenia Oświęcim, skreślił na wstępie historię powstania oraz program NSDAP, z którego to programu wyrosła myśl stworzenia obozów koncentracyjnych.

Realizując twierdzenie, że rasa germańska jest wartościowsza od innych ras i opierając się na zasadach skrajnego nacjonalizmu NSDAP wzięła sobie za zadanie wprowadzić do Europy t. zw. nowy porządek, który miał zapewnić Niemcom hitlerowskim panowanie nad światem. Dążąc do tego celu NSDAP przeciwstawiła się programowi opartym na agresji, nienawiści i pogardzie dla innych narodów, programem groźnym zwłaszcza dla ludów słowiańskich, szczególnie Polaków.

Dla zapewnienia możliwości zupełnego i bezwzględnie spełnienia tych zadań hitlerowcy utworzyli specjalne organy, które zwalczały przeciwników politycznych najbardziej brutalnymi metodami.

Szczególnie nieprawdopodobne okazały się w stosowaniu gwałtu i zbrodni oddziały SS. Z organizacji tej Himmler utworzył arystokrację partyjną, zostawił ją pod swoją kontrolą i użył jej początkowo do t. zw. konsolidacji Trzeciej Rzeszy, pod którym to słowem rozumie się szereg mordów i aktów terroru, dokonanych na przeciwnikach politycznych hitlerizmu.

Z chwili wybuchu wojny SS zostaje użyta do zdobywania dla Niemiec przestrzeni życiowej przez wytopienie Słowian i Żydów.

W uzasadnieniu wyroku omawia się szeroko ustrój obozów koncentracyjnych, na których czele stali komendanci (lagerkommandant), mając do pomocy szereg oficerów, podoficerów i żołnierzy SS, a zwłaszcza dowódców obozów (lagerfuehrer). Zakres władzy komendanta obozu i wyższych urzędników obozowych był bardzo duży, tak że w myśl zasady, iż tolerancja w stosunku do więźniów oznacza słabość, mogli oni stosować dowolnie obok kary aresztu i chłosty także i karę śmierci nawet za błahe przewinienie.

Przechodząc z kolei do omówienia celu niemieckich obozów koncentracyjnych Trybunał podkreśla, że chodziło tam o bezprawne pozbawianie wolności, zdrowia, mienia i życia oraz wszelkich wartości duchowych, tudzież bezpłatne używanie niewolniczej pracy poszczególnych więźniów i grup ludności, aresztowanych ze względu na przynależność rasową, narodową, religijną lub przekonania polityczne.

Obok zbrodni przeciw ludzkości popełniano także w obozach przestępstwa wojenne, ponieważ radzieccy jeńcy wojenni traktowani byli gorzej jeszcze niżeli więźniowie cywilni.

W czwartek, dn. 25-ego grudnia w kinie „WŁÓKNIARZ” (Zawadzka 16) PREMIERA filmu produkcji angielskiej

**TAJEMNICZY
NIEZNAJOMY**

Następna część uzasadnienia poświęcona jest historii oraz opisowi obozu oświęcimskiego, pod którą to nazwą należy rozumieć oboz macierzysty w Oświęcimiu oraz 39 obozów filialnych, nie licząc kilku mniejszych, krótkotrwałych. W obozie tym ogromną część więźniów stanowili Polacy oraz rosyjscy jeńcy wojenni. Ogółem więziono w Oświęcimiu przedstawicieli 21 narodów.

Spośród zgładzonych ofiar największy odsetek przypada na Żydów pochodzących ze wszystkich krajów, zajętych przez wojska niemieckie.

W dalszym ciągu opisano szczegółowo sposoby uśmiercania więźniów w obozie oświęcimskim i w jego filiach. Wyrok podkreśla, że za wszystkie wypadki śmierci ponoszą odpowiedzialność zarówno centralne władze SS jak i SS-owcy zajęci w obozie, gdyż nie tylko znali oni warunki w obozach panujące, ale sami przyczyniali się do ich tworzenia.

Postępując zgodnie z programem NSDAP pozbawiali życia przedstawicieli narodów, skazanych na zagładę przez faszyzm. Śmierć

więźniów prawie zawsze poprzedzona była nieudzielnymi katami, najwymyślniejsze zaś sposoby znęcania się stosowano w czasie prześladowań w oddziale politycznym obozu.

Działaniem, które obciąża nie tylko rząd Rzeszy czy partię, lecz także całe społeczeństwo niemieckie, była masowa grabież mienia, przywożonego przez więźniów do obozu. Grabież ta rozpoczynała się z chwilą opuszczenia przez więźnia wagonu kolejowego na rampie obozowej, a kończyła się już po jego śmierci przez pozbawianie zwłok sztucznych szczek i zębów oraz długich włosów, o ile chodzi o kobiety. Korzyści jakie z tej akcji ciągnęło państwo i społeczeństwo niemieckie przedstawiają wartość — wedle słów Rudolfa Hoessa — wiele setek milionów marek.

Wszystkie powyższe okoliczności, z których większość została omówiona obszerniej w uzasadnieniu wyroku Najwyższego Trybunału Narodowego, w sprawie Rudolfa Hoessa, ustalił Najwyższy Trybunał Narodowy na podstawie dokumentów, zeznań świadków oraz opinii biegłych.

Wysoka frekwencja wyborcza w głosowaniu niedzielnym w ZSRR

MOSKWA PAP. — Wyniki wyborów do rad miejscowych nie zostały jeszcze ogłoszone. Natomiast zostały podane już cyfry, świadczące o olbrzymim udziale ludności w tych wyborach. Tak więc w moskiewskim obwodzie wzięło udział niemal 100 proc. wybor-

ców. W Leningradzie głosowało 99 proc. ludności, w Kijowie 100 procent wyborców, w Nowo-Sybirsku 97 proc. wyborców. Udział wyborców był 100 proc. w okręgach, w których kandydował generalissimus Stalin, Molotow i inni kierownicy życia politycznego ZSRR.

Zwycięstwo demokratów greckich w wyborach związkowych w Salonikach i w Macedonii

PARYŻ PAP. — Agencja Ham Press donosi, że w Salonikach, z odbyły się tam wybory do związku zawodowego pracowników banko-

wych w Salonikach i Macedonii. Do wyborów zgłoszono dwie listy — rządową i partii demokratycznych. Pomimo niesłuchanego na-

ciśnienia, na listę demokratyczną padło 80 proc. głosów. Prasa rządowa opublikowała artykuły, w których domaga się aresztowania i deportacji przywódców urzędników banków północno-greckich, na skutek propagowania przez nich idei demokratycznych.

W dniu 21 grudnia 1947 r. zmarł nagle nasz długoletni majster tkacki

ś. † p.

Mieczynski Piotr

W Zmarłym tracimy zasłużonego i oddanego pracownika.

Cześć Jego pamięci!

DYREKCJA i RADA ZAKŁADOWA
P. Z. P. Bawel. Nr. 4 w Łodzi

Nowa prowokacja Bluma Wstrzymanie repatriacji obywateli radzieckich z Francji

MOSKWA PAP. Jak donosi oficjalny komunikat „Tass” władze francuskie w ostatniej chwili odmówiły zezwolenia na wyjazd połowie repatriantów, przybyłych do Marsylii, celem powrotu do Rosji. Chodzi tu o 1200 Ormian, którzy otrzymali zezwolenia francuskiego spr. zagranicznych na wyjazd.

„Tass” stwierdza, że cofnięcie pozwolenia pogwałciło porozumienie między rządami ZSRR a Francji w sprawie repatriacji Ormian z Francji. Jak głosi komunikat cofnięcie tego pozwolenia wywołało wśród repatriantów głębokie oburzenie.

Niemieccy uczeni w USA

WASZYNGTON PAP. Jak wynika z opublikowanego przez dowództwo armii amerykańskiej komunikatu, zamierza się sprowadzić do Stanów Zjednoczonych 475 uczonych niemieckich, którzy zostali wzięci do niewoli w czasie wojny przez USA. W roku bieżącym przybyło do Ameryki ponad 500 niemieckich uczonych z amerykańskiej strefy okupacyjnej, co stanowi przeszło 2 razy więcej niż w roku ubiegłym.

Zbój na urlopie

LONDYN PAP. — Władze brytyjskie udzieliły tygodniowego urlopu b. marszałkowi Rundstedtowi, który znajduje się w obozie dla jeńców w Bridgend Glamorgan. Rundstedt wyjechał do Niemiec, celem odwiedzenia rodziny.

Kino „POLONIA” (ul. Piotrkowska 67)

**TYDZIEŃ POLSKIEGO
FILMU KRÓTKOMETRAŻOWEGO**

17.12. 1947 — 23.12. 1947

Dziś we wtorek po raz ostatni

PROGRAM Nr 3

SUITA WARSZAWSKA
ZIEMIA LUBUSKA
W PRACOWNIACH PLASTYKÓW
ZAMOŚĆ RENESANSOWA
POLSKA KRONIKA FILMOWA

Pocz. seansów: 16, 17.30, 19, 20.30.
Wszystkie miejsca po zł 50; ulgowe po zł 35.

UWAGA PRENUMERATORZY ZAMIEJSCOWI!

Prenumeratę „Głosu Robotniczego” zamawiać należy i wpłacać do 25 każdego miesiąca na miesiąc następny.

Prenumerata wynosi miesięcznie zł 50.—, kwartalnie zł 135.—.

Wpłaty dokonywać tylko na konto kolportażu RSW „Prasa” PKO VII-1331 z dokładnym zaznaczeniem, którego miesiąca dotyczy.

Reklamacje i zamówienia kierować na adres Kolportaż RSW „Prasa”, Łódź, ul. Zwirki 17.

Wysyłka tylko od 1-go każdego miesiąca.

UWAGA KOLPORTERZY!

Prenumeratę „Trybuny Wolności” przyjmujecie kolportaż RSW Prasa, Łódź Piotrkowska 200 TYLKO do 25 każdego miesiąca na miesiąc następny.

— To nieprawda! — zachnęła się Osienina. — Jestem niewinna...

— Pani przestępce! — dobitnie podkreślając każde słowo, powtórzył Zorin. — Pani padła ofiarą jakichś ciemnych sił, czyjeś złej woli! Prawda?

— Nie, nie, pan się myli! — szybko oświadczyła Osienina — ja, niczego...

— Właśnie tym się tłumaczy pani obecny stan, — przerwał jej major. — Stąd wynika pani przygnębienie. Nadmieniam, że szczerze pragnę się przyznać się do winy. Pani się uspokoi i, prawdopodobnie w ten sposób pani złagodzi karę.

— Nie mam do czego się przyznawać... Jestem absolutnie niewinna...

— Przypuśćmy — uśmiechnął się z lekka Zorin. — Lecz o ile mówi pani prawdę, to dlaczego śledztwo wykryło, że pani nie jest artystką i nigdy nie była członkiem związku aktorów? W jaki sposób pani trafiła do aktorskiej brygady frontowej?

— Marzyłam oddawna, aby zostać artystką. Śpiewam trochę. Wiele razy występowałam na amatorskich koncertach, aż tu nagle zachorowała jedna moja koleżanka — śpiewaczka, no i zgłosiłam się ja zastąpić.

— To wszystko jest nam znane — powiedział spokojnie Zorin. — Ale dlaczego pani nie chciała pojechać na południowy

front, tylko koniecznie na centralny?

— Sama nie wiem. Coś mnie tam ciągnęło... — opuściła głowę Osienina.

— Więc, nie może pani wyjaśnić? Dobrze, — Zorin podsunął ku sobie jakieś dokumenty. Spojrzał na nie i ciągnął dalej: Gdy się pani znajdowała na odcinku frontowym, poczuła się pani nagle źle i z tej racji poprosiła pani, aby ją niezwłocznie odwieziono samolotem do Moskwy. Jednak w Moskwie pani nie skierowała się do żadnej kliniki, lub lecznicy, mimo to, iż w Moskwie mamy moc takich instytucji.

— Już w drodze poczułam się znacznie lepiej...

— Ale pani nie nocowała w domu. — Gdzie pani była w nocy?

Osienina nieśmiało podniosła oczy na majora i rzekła z pewnym wahaniem w głosie:

— O pytania, obywatelu, na które kobieta nie jest w stanie odpowiedzieć...

— Stwarza pani aluzję romantycznej przygody, — uśmiechając się powiedział Zorin. — Ale pani sama już tu mówiła, że gorąco kocha swego męża, który znajduje się obecnie na froncie i że jest mu pani wierna... W którym wypadku należy pani wierzyć?

— W drodze do domu straciłam przytomność. Trafiłam do domu dopiero nad ranem. — wyszeptowała Osienina.

— Jak pani nie wstyd tak kłamać — głośno zawołał Zorin. — Przed chwilą mówiła pani, że już w drodze poczuła się znacznie lepiej...

— To w samolocie... — odpowiedziała przedk Osenina, — a na powietrzu poczułam się nagle gorzej...

— Pani nie mogła poczuć się gorzej z jednej prostej przyczyny — wycodził przez zęby major.

— Z jakiej? — zaniepokoiła się nagle Osienina.

— Konserwy, którymi pani rzekomo się otruła, okazały się w stu procentach dobre i świeże, — skandował powoli Zorin, patrząc uporczywie prosto w jej oczy. — Mam analizę laboratoryjną. Probi ki wszystkiego, co pani jadła na froncie, zostały nadesłane do Moskwy przez pilota, z którym pani leciała.

— To znaczy, że byłam śledzona już tam, na froncie? — zdenerwowała się „artystka”

— Tak jest. Interesujemy się każdym kto udaje się nie będąc żołnierzem, na odcinki frontowe. Ale idźmy dalej. Pani powiedziała pułkownikowi Swiridowowi, iż w Moskwie w Instytucie Skifasowskiego pracuje pani wujaszek — profesor Węgierow...

— Ależ on tam naprawdę pracuje, — szybko wtrąciła Osienina.

(D. c. n.)

Światowa współpraca handlarzy śmierci

Rewelacje procesu Kruppa

(Od specjalnego korespondenta „Głosu Robotniczego“)

Berlin, w grudniu.

Przedstawiając rzeczy dowiedzieliśmy się ostatnio w Norymberdze na procesie Gustawa Kruppa, reprezentującego rodzinę znanych od wielu lat fabrykantów cywilnych i handlarzy śmierci. Pomijając już różne dane o gwałtownej rozbudowie koncernu Kruppa za czasów hitlerowskich, warto zwrócić uwagę na ujawnione w trakcie procesu sposoby, których po pierwszej wojnie światowej używał Krupp dla maskowania swego procederu.

W roku 1919 przemysł zbrojeniowy (jak i teraz) został Niemcom zabroniony, a nad wykonaniem tego zarządzenia czuwała (jak i obecnie) komisja sojuszników, która nie czyniła (jak i dziś) zakładom Kruppa specjalnych trudności przy fabrykowaniu tak pokojowych przedmiotów, jak banki do mleka i inne gospodarskie drobiazgi. Otoż, jak wynika z raportu, pisanego jeszcze w czasach hitlerowskich przez samego Kruppa, a odczytanego obecnie na rozprawie, przyznał on z całym cynizmem, że „banki do mleka” w roku 1919 były jednym ze środków, służących do mydlenia oczu członkom sojuszniczej komisji, gdyż w rzeczywistości już wtedy, pod pretekstem fabrykacji tych właśnie banków, montowano obrotowe do wyrobu dział i amunicji.

Same dokumenty ujawnione na procesie, wyświadczyły tajemnicę szybkiej odbudowy niemieckiej floty podwodnej. Biuro holenderskie w Hadze, istniejące pod niewinnym szyldem: „Kantor inżynierski voor Scheepbouw”, w gruncie rzeczy służyło Kruppowi i zatrudniało niemieckich konstruktorów łodzi podwodnych, którzy pracowali tam wydajnie, że już w roku 1935 Hitler mógł szybko zrealizować swój plan zbudowania licznej floty łodzi podwodnych korsarzy.

Zbyt liczne byłoby powtarzać fakty powszechnie znane, że do Kruppa uzbroidła armie hitlerowskie do napaści na Europę, ale trzeba zauważyć i dobrze zapamiętać rok, w którym koncern Kruppa rozpoczął potajemnie swą produkcję zbrojeniową, rok 1921 — zaledwie trzeci rok po pierwszej, krwawej kąpieli, zgotowanej Europie przez monarchię pruską.

Jeżeli przełożymy to na język czasów dzisiejszych, przekonamy się, że z wydarzeń okresu 1918—1921, mocarstwa zachodnie, będące obecnie głównymi gospodarzami Zagłębia Rury, gdzie króluje Krupp, nie umieją, czy też raczej, nie chcą wyciągnąć odpowiednich nauk. Jeszcze bowiem nie zakończył się proces głównego dyrektora i akcjonariusza zakładów oraz jego sztabu, a już mówi się o konieczności odbudowy koncernu dla produkcji pokojowej, powtarzając niemal dokładnie wersję o „bankach do mleka” i bez najmniejszego względu na spokój i bezpieczeństwo innych narodów chce się pozostawić zakłady Kruppa w rękach niemieckich, poddając je kontroli, która jeżeli ma być sprawowana przez tylko dwa względnie trzy mocarstwa zachodnie, pozostanie kontrolą jedynie formalną.

Bardzo interesujące rozważania na ten temat ogłosił ostatnio w prasie berlińskiej prof. dr Hauser, który jeszcze przed dojściem do władzy Hitlera wystąpił publicznie przeciwko mactwom Kruppa, naświetlając międzynarodowość kontaktów tego przedsiębiorstwa. Zakłady Kruppa, jak stwierdza prof. Hauser, należą do rodziny wielkich koncernów zbrojeniowych, jak Schneider Creuzot we Francji, lub Vickers w Anglii, z którymi współpracowały nawet podczas wojen. W roku 1915 — pisał prof. Hauser — gdy żołnierze francuscy i niemieccy ginęli na polach krwawych walk, przedstawiciel firmy Krupp pertraktował w Luksemburgu z firmą Schneider Creuzot w sprawie wzajemnej wymiany materiału wojennego, potrzebnego obu stronom: Niemcy miały otrzymać przez Swajcarię bardzo potrzebny m. wówczas nikiel z francuskiej Nowej Kaledonii, zaś Krupp miał dostarczyć Francji gotowe lufy do dział.

donii, zaś Krupp miał dostarczyć Francji gotowe lufy do dział.

Nieco później, na krótko przed bitwą pod Verdun, do Francji wyruszyły przez Holandię wagony, ładowane zwojami drutu kolczastego z fabryk z Magdeburga.

Rozpoczęta między handlarzami śmierci współpraca trwała i rozwijała się nadal: przy sześciu banknotach, przy brzęku złota, a za plecami walczących w okopach żołnierzy, wymieniano patenty, ulepszenia, sposoby produkowania narzędzi coraz bardziej masowego mordu.

Współpraca ta nie ustała i w czasie wojny ostatniej, jak stwierdza prof. Hauser. Znany koncern niemiecki IG-Farben był, drogą

na Hiszpanię, zaopatrywany w surowce przez niektóre amerykańskie, pokrewne koncerny: kapitał międzynarodowy zgarniał tym większe zyski, im dłużej trwały zmagania na frontach, im więcej domów waliło się od bomb, im więcej padało ludzi na frontach i w miastach.

Zakłady Kruppa egzystują dalej na terenie Zagłębia Rury, które leży w sercu Europy, na Zagłębiu tym koncentruje się znowu uwaga kapitalistów starego i nowego świata. Dużo się wprawdzie słyszy o przekształcaniu fabryk Kruppa na zakłady, produkujące maszyny dla rolnictwa i narzędzia gospodarskie, ale, jak już wspomnieliśmy, bez należytej uwagi rancji łatwo mogłaby się powtórzyć historia „banku do mleka” z 1919 roku.

Taką gwarancję mogłaby zapewnić tylko, co przyznaje również i wspomniany przez mnie specjalista niemiecki, ścisła kontrola wszystkich czterech mocarstw, a więc z całym udziałem Związku Radzieckiego, który dowiódł w swojej strefie Niemiec, jak skutecznie potrafił zwalczyć skupienie własności przemysłowej w niemieckich rękach. Tylko przy zgodnej współpracy czterech mocarstw na terenie Zagłębia Rury, ta do niedawna jeszcze kuźnia broni hitlerowskiej mogłaby być zamieniona na arsenał pokoju, pracujący istotnie na potrzeby ludzkości, dla dobra cywilizacji i postępu. Niestety, przeciwko temu opowiadają się przedstawiciele imperializmu anglosaskiego.

Leopold Marschall.

Brawo, Niciarnia!

Plan roczny przekroczony

System wielowarsztatowy ogarnął wszystkie działy produkcji

Pierwszą nagrodę na „ciągarce” przyznał Sąd 60-letniej weteran pracy, ob. Janinie Dulinowej (142,9 proc.).

We wtorek, 16 grudnia, PZPB Nr 16 wykonał swój roczny plan produkcji — zarówno w ilości kilogramów, jak też i w numeracji nici. Warto podać do wiadomości publicznej drugą, nie mniej ważną wiadomość: Niciarnia w całości przeszła już na system pracy wielowarsztatowej.

Jak już pisaliśmy w swoim czasie, pionierkami nowego systemu pracy były przadki i obręczniarki. One właśnie jedna z pierwszych w Łodzi przeszły na cztery strony.

Za nimi ruch pionierski objął wszystkie oddziały: wrzecioniarski, zgrzeblarski itd. Wszystkie one — by dotrzymać kroku pionierkom-przadkom, przeszły na obsługę większej ilości maszyn.

A zatem oddziały przygotowawcze PZPB Nr 16 pracują dziś w następujący sposób: obsługuje się 16 zgrzeblarek, zamiast dotych-

czasowych 13, czesarek — sześć (dotychczas 5); w skrajnie obsługuje się 850, 900, 950 i 1.100 wrzecion (norma wynosi 650 wrzecion); na wrzecieniach cienkich 336 zamiast dotychczasowych 220 wrzecion, na grubych zaś od dość dawna obsługuje się 64 wrzecionami (norma wynosi 54). Nie pozostawiały w tyle i szpularki: zwiększyły one ilość obsługiwanych maszyn o jakieś 25 procent. Pionierskim niewiastom pozazdrościli młodzi w tej firmie mężczyźni; wykończalnica również pokusiła się o miano wielowarsztatowców, a więc fabrycznie obsługuje teraz 18 zamiast 12 walków, na bieżniku zaś w miejsce dotychczasowych trzech, obsługuje maszynę tylko dwóch robotników. W taki więc lub inny sposób wszystkie oddziały Niciarni postarały się o to, by firma ich nie tylko posiadała grupę przodowników-wielowarsztatowców, lecz w całości stała się zakładem pracy wielowarsztatowym. W ślad za tym oczywiście nastąpiła gromadna podwyżka zarobków, w myśl dodatkowych protokołów do umowy zbiorowej.

Łatwo można przewidzieć, że pionierski wyczyn robotniczy Niciarni nie pozostanie osobniony. W bardzo wielu innych firmach bowiem oddziały przygotowawcze czują się pokrzywdzone w porównaniu z przadkami i tkaczkami. Teraz droga jest dla wszystkich jasna: każdy włóknarz i włóknarka może korzystać z wyższego uposażenia, stając się wielowarsztatowcem. Aby się nim stać trzeba tylko chcieć i, naturalnie, poszukać odpowiednich sposobów ulepszenia swego systemu pracy.

Nie od rzeczy będzie wspomnieć, jakie

Sąd Współzawodnictwa Pracy PZPB Nr 16 obraduje

środki zastosowała dyrekcja PZPB Nr 16, by załoga jej, złożona w dużej mierze z pracowników niewykwalifikowanych, podolała trudności i większej odpowiedzialności, jaka teraz ciąży na każdym z nich. Oto na każdym oddziale prócz majstra wprowadzono tzw. instruktorkę. Jest nią doświadczona, wykwalifikowana robotnica, której obowiązkiem jest czuwać nad każdą swą współtowarzyszka pracy, mającą jakieś trudności przy pracy. Dyrekcja odbywa częste odprawy z instruktorkami, poucza je i daje wskazówki nie tylko od strony fachowej, ale też uczy odpowiedniego usposobienia się do ludzi. Jak słusznie zaznacza dyrektor, tow. Rossel — czasem spokojnie, przyjaźniście słowo starszej, doświadczonej koleżanki odgrywa nie mniejszą rolę, niż pomoc techniczna. Ta starsza koleżanka nie ogranicza się zresztą tylko do słów: gdy zachodzi tego potrzeba, sama staje ze swą „podopieczną” przy maszynie lub też przydziela jej na pewien okres czasu pomocnicę.

W tym samym kierunku zorientowana została rola majstrów. Majster ma być przede wszystkim instruktorem i nauczycielem, wtedy dopiero jego zespół pracowników potrafi wywiązać się ze swoich zadań. Że to nastawienie dyrekcji Niciarni jest słuszne, widać nie tylko „na rozum”, ale i na konkretnych wynikach. Wspomnieliśmy już o przedterminowym wykonaniu planu produkcji — należy z drugiej strony podkreślić, że nie tylko spośród starych fachowców, ale i spośród niewykwalifikowanych pracowników Niciarnia ukształtowała poważny zastęp przodowników pracy, pomimo przejścia na trudniejszy system pracy wielowarsztatowej. W tych dniach właśnie odbyło się posiedzenie Sądu Współzawodnictwa Pracy, który wytypował 18 kandydatów do nagród, wyznaczonych przez C.Z.P.W. dla zwycięzców wyścigu pracy w miesiącach listopad — grudzień.

Brak miejsca nie pozwala nam wymienić wszystkich 18-tu — ograniczymy się do podania nazwisk kandydatów do pierwszej nagrody: ob. Zofia Stolecka (157,2 proc. normy), 20-letnia zaledwie dziewczyna, która od roku dopiero pracuje na obręczniaku i zdolała przez ten czas doścignąć i prześcignąć o wiele starsze od siebie i doświadczone przadki — otrzymała pierwszą nagrodę; druga przyznano ob. Franciszce Jaguszeńskiej (155,3 procent), trzecią zaś — Marii Mielczarek (153,3 proc.). Spośród robotnic skrajnie pierwszej nagrodę przyznano Antoninie Baturze (163,6 proc.). Z oddziału czesalni pierwszą nagrodę otrzymała ob. Stanisława Barłoga (142,5 proc.). Na „ciągarce” pierwsze miejsce zdobyła 60-letnia ob. Janina Dulinowa (142,9 proc.), na wrzecieniach grubych — Kazimiera Wojciechowska (152 proc.), z oddziału polyskowni pierwszą nagrodę przyznano Florentynie Walczak (172,3 proc.). Należy zaznaczyć, że zarówno sędziowie, jak i ławnicy brali pod uwagę nie tylko wysokość osiągniętej normy produkcji, lecz również jej jakość, a także pilność i obowiązkowość pracy. Wypada nam życzyć pracownikom Niciarni, by do następnego etapu współzawodnictwa udzielić krotkimi swój zastęp kandydatów do nagród. Sprawi to więcej kłopotu sądowni i ławnikom, lecz wyjdzie na dobre i firmie, i załodze robotniczej i naszemu Państwu Ludowemu.

H. W.

1) Janina Weronika zdobyła drugą nagrodę na wrzecieniach grubych (148,9 proc.); 2) Jaguszeńska Franciszka otrzymała drugą nagrodę na „obracznikach” (153,3 proc.); 3) Kaczmarek Honorata — druga nagroda na skrajni (166,3 proc.); 4) 20-letnia tow. Zofia Stolecka jest „asem” wśród przadek — zdobyła pierwszą nagrodę na obręczniarkach.

Prawda o streptomycynie

Nie należy jej stosować w wypadku gruźlicy

Konferencja w Państw. Zakładzie Higieny w Łodzi

Penicylina i streptomycyna zyskały sobie sławę leków niezastąpionych przy leczeniu całego szeregu chorób. Jeśli chodzi o penicylinę, to jej właściwości lecznicze zostały już całkowicie zbadane i słusznie zasługują na uznanie — ma ona właściwości hamowania rozwoju bakterii, nie zatrzuwając przy tym organizmu ludzkiego. Produkcja jej rozpoczęła się w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie, a jej odkrywca, dr Fleming, uzyskał w roku 1946 nagrodę Nobla. U nas w kraju produkcja penicyliny rozpoczęła się w 1948 roku w Tarchominie pod Warszawą, gdzie obecnie montuje się już fabrykę.

Inaczej natomiast przedstawia się sprawa streptomycyny. Mylnie rozpowszechniło się mniemanie, że streptomycyna leczy gruźlicę płuc. Wprawdzie pierwsze eksperymenty przeprowadzane na świnkach morskich dały zadowalające wyniki, ale jeśli chodzi o leczenie ludzi, to, niestety, streptomycyna zawodzi, powodując nawet zatrucie systemu nerwowego, lub uodpornienie ataków gruźlicy na dal-

sze dawki, jeśli jest zastosowana w nieodpowiednich ilościach. Natomiast daje wyniki 50-cio procentowego wyleczenia przy gruźliczym zapaleniu opon mózgowych i przy tak zwanej prosówce — gruźlicy rozlanej po całym organizmie. Należy zaznaczyć, że streptomycyna w wyżej wspomnianych wypadkach daje wyniki wyłącznie wówczas, jeśli jest zastosowana przy wczesnym rozpoznaniu choroby.

Ministerstwo Zdrowia zarządziło sprawdzenie 80 kg streptomycyny z USA dla zastosowania dawek leczniczych. Lek ten zostanie rozproszony między wydziały lekarskie naszych uniwersytetów, aby umożliwić przeprowadzanie odpowiednich doświadczeń i danie odpowiedzi, na jakie dolegliwości streptomycyna jest skuteczna.

Z inicjatyw Ministerstwa Zdrowia odbyła się w Państwowym Zakładzie Higieny w Łodzi konferencja prasowa, na której udzielali powyższych informacji prof. Feliks Przesmycki — naczelny dyrektor PZH, prof. Stanisław

Popowski — kierownik Kliniki pediatricznej U.L., dr Marian Ziarski — kierownik Centralnej Poradni Przeciwgruźliczej oraz dr. Sobieski — pediatra.

Według rozporządzenia Ministerstwa Zdrowia, otrzymana z USA streptomycyna będzie zastosowana wyłącznie dla dzieci do lat 15 i tylko w wypadkach prosówki i gruźliczego zapalenia opon mózgowych. Tylko bowiem w tych wypadkach streptomycyna daje zadowalające wyniki.

Konferencja wczorajsza miała na celu zapoznanie społeczeństwa z działaniem streptomycyny i ostrzeżenie, by nie stosowano jej bez lekarza w wypadkach gruźlicy, ponieważ zamiast pomóc, streptomycyna może doprowadzić organizm do całkowitej ruiny. Stawa jej więc jako leku na gruźlicę jest zupełnie nieuzasadniona, bowiem nawet jeden z podkrywów jej, dr Waksman stwierdził, że gruźlicę należy leczyć tylko tak, jak dotychczas, to znaczy odma, chirurgicznie, względnie klimatycznie.

(m. z.)

Wre praca w PZPB Nr. 4

Sprawy fabryki-sprawy partii

Tego dnia, idąc do fabryki PZPB Nr 4 (d. Eitington) postanowiłam, nie będę pisać o sprawach produkcyjnych. Zajmę się wyłącznie pracą organizacyjną partyjną. Szczególnie, że niedawno w rozmowie ze mną jeden z towarzyszy powiedział — w „Głosie” — to już macie zupełnie białą na punkcie norm, procentów, wysługu pracy. Uwaga ta, choć z gruntu nie była słuszna — wydała mi się — postanowiłam nie spojrzeć nawet na krosna i wrzeczona...

Tow. Komorowski sekretarz PPR — rad jest odwiedzinom przedstawicieli „Głosu”... — „Tak dawno u nas nie byliście, wcale o nas nie piszecie...” A jest o czym pisać — mówię...

— Opowiedzcie więc, towarzyszu, — o pracy komitetu i kół fabrycznych.

— Na ostatnim posiedzeniu komitetu — dokonaliśmy nowego podziału pracy, pomieścił 9 członków komitetu. Każdy jest obecnie odpowiedzialny za swój odcinek.

Kierownikiem działu najważniejszego — specjalista od współzawodnictwa pracy jest tow. Iszczak, kierownik tkalni. Współzawodnictwo zatacza coraz szersze kręgi. Rywalizują z sobą robotnicy zmiany pierwszej z robotnikami ze zmiany drugiej, a poza tym istnieje też i współzawodnictwo indywidualne. Dzięki temu ruchowi wzrasta wydajność pracy. W październiku nasza przedsiębiorca wykonała plan w 80,25 proc., tkalnia 123 proc., w pierwszej dekadzie grudnia przedsiębiorca poprawiła się — 87,6 proc. i teraz staramy się rozwinąć większe tempo — zbliża się koniec roku...

Nie jest zbyt dobrze, szczególnie w przedziale — ale produkcja podnosi się — wszystkie przedki pracują na trzech stronach — i powiedzcie trzeba, że to nasze towarzyszy z PPR dały przykład — tu w pierwszym rzędzie należy wymienić tow. Marię Holys i młoda — ZWM-ówkę B. Kłaczewską, która przeciętnie osiąga 154 proc. normy.

Jeśli chodzi o tkalnię — to również hasło wysługu pracy pierwszy rzucił towarzysze z PPR, tow. Wojdyńska i Łuszczewski, którzy pracują na 4-ech szerokich krosnach.

— Ale o to i oni sami. Opowiedz Wani o swojej pracy — przerywa swoje wywody tow. Komorowski jako, że do pokoju wchodzi liczna gromadka towarzyszy. Tow. Wojdyńska przychodzi wesół i uśmiechnięta. Dziś jestem zadowolona — ze swojej pracy — mówię — osiągnęłam 167 proc. normy, a i zarobiłam więcej — 5.400 zł. za ostatnie dwa tygodnie.

— Tak, tak wirać się do rozmowy tow. Łuszczewski, mąż tow. Wojdyńskiej. Wszystko to byłoby dobrze, gdyby moja żona współzawodniczyła z kimś innym, nie ze mną... Bo to niedobrze, kiedy żona własnemu mężowi nie życzy i cieszy się, kiedy coś popłaczę... I tow. Łuszczewski wzdycha — niby to ze zmartwienia, ale oczy mu się śmieją...

— Myślę — że u was w domu wiszą wykresy, tablice... Współzawodnictwo, to przecież treść waszego życia — uśmiecha się tow. Hofmann.

Sprawa współzawodnictwa pracy — sprawa produkcji — to podstawa, treść życia i działalności wszystkich pracowników. I dla tego — nie można pisać o pracy partyjnej — nie poruszając zagadnień produkcyjnych; i dlatego wbrew uprzednio powiedzianym postanowieniom muszę pisać właśnie o tych sprawach. Sprawy najistotniejszych.

I w tym przeświadczeniu zadaje towarzyszem dalsze pytania.

— O czym tłumaczysz się fakt, że wasze zakłady, które przed tym przodowały, dziś pozostają nieco w tyle?

— Dużo by o tym mówić — stwierdzają towarzysze — wpłynęła na to fakt, że były pewne zmiany personalne, co ujemnie odbiło się na produkcji. — Dziś podlegamy się im, możemy, towarzyszu napisać — że od nowego roku weźmiemy do współzawodnictwa jedną z większych fabryk — którą, to jeszcze tajemnicza. A napewno wrócić dla nas dni sławy... Tylko, że wiele jeszcze trzeba pracować. Musimy „naciągnąć” kierownictwo fabryki, żeby szybciej przygotowało bazę techniczną pod dalszy rozwój ruchu współzawodnictwa. — Musimy pracować nad kształceniem młodych. I fabryka ma też wielkie plany uruchomienia specjalnej szkoły dla majstrów tkalni automatycznych. Bo automaty instalują w innych zakładach, a majstrów wykwalifikowanych brak... Plan, jak widzicie, są szerokie i musimy je zrealizować.

— I w tej dziedzinie, i w innych współpracujemy z pepesowcami, mówię tow. Komorowski. We współzawodnictwie pracy szczególnie wysuwają się — tow. Domałazek majster, tow. Wejman, salowy... członkowie PPS.

A jak tam u was wygląda sprawa kształcenia kadr partyjnych? — pytam.

Tow. Komorowski odpowiada — naogół stały się, by na każdym posiedzeniu kół był referat, lub przegląd prasy i dyskusja. Kursów jeszcze nie zorganizowaliśmy. Jeśli mówimy o sprawach organizacyjnych — chcę podkreślić, że byłoby wskazane, aby tak, jak w innych większych fabrykach i u nas powstał wyodrębniony komitet. Istnieje u nas 5 oddziałów i każdy z tych odcinków należy

organizacyjnie do pięciu różnych dzielnic, co wprowadza zamęt i brak skoordynowanej pracy.

Obecny stan rzeczy ujemnie też odbija się na pracy dziesiątków — ale to już związane jest z pracą zawodową. Następują przegrupowania w wyniku których dziesiątki jest oderwany od dziesiątki. — Takiego stanu rzeczy należałoby uniknąć — w razie konieczności dokonać reorganizacji dziesiątki. Dziesiątki jest przecież odpowiedzialny nie tylko za zebranie składek, ale przede wszystkim za pracę przy warsztacie każdego członka dziesiątki.

Z wejściem do sekretariatu PPR tow. Baka, przewodniczącego Rady Zakładowej — rozmowa schodzi na inne tory — omawiamy sprawy „bytowe”. Przysnąć muszę, że tow. Baka nie wiele chce mówić — właśnie udało mu się w Związku Zawodowym pomyślnie załatwić „jedną sprawę”. Jaka? Za nic nie chce nam zdradzić. Sprawa przygotowania Gwiazdki.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

To, że ta świąteczna dziecięca impreza, zorganizowana na terenie Wojskowych Zakładów Motoryzacyjnych, wypadła tak udatnie i utrzymała się radośnym przeżyciem w umysłach jej małych uczestników, zawdzięczać należy pracy i wysiłkowi jakie przy jej organizowaniu położyli ob. A. Paradowski i H. Czerniawski, oraz tow. Chrap i Chodorowski.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

To, że ta świąteczna dziecięca impreza, zorganizowana na terenie Wojskowych Zakładów Motoryzacyjnych, wypadła tak udatnie i utrzymała się radośnym przeżyciem w umysłach jej małych uczestników, zawdzięczać należy pracy i wysiłkowi jakie przy jej organizowaniu położyli ob. A. Paradowski i H. Czerniawski, oraz tow. Chrap i Chodorowski.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W Związkach Zawodowych

TANIE BILETY TEATRALNE DLA ŚWIATA PRACY

Komisja Kulturalno-Oświatowa OKZZ podaje do wiadomości świata pracy, że poczynając od dnia dzisiejszego do teatru Wojska Polskiego na sztukę p.t. „Noce gwineu” oraz do Teatru Powszechnego na sztukę p.t. „Damy i Huzary” za okazaniem legitymacji Zw. Zawodowych — indywidualnie oraz na listy zbiorowe — otrzymać można bilety z 50 proc. zniżką na każde miejsce, poczynając od pierwszego rzędu w kasie OKZZ — Traugutta 18, pokój 1.

SPECJALNE BILETY TEATRALNE DLA ZESPOŁÓW ŚWIETLICOWYCH

Komisja Kulturalno-Oświatowa OKZZ podaje do wiadomości świetlicowym zespołom teatralnym, że uzyskała od teatru Wojska Polskiego oraz od teatru Powszechnego — zbiorowe bilety po specjalnie niskich cenach na każde przedstawienie w tych teatrach, przeznaczone dla uczestników wymienionych zespołów. Kierownicy świetlic zechcą się zgłaszać po odbiór tych biletów do Wydziału Kult.-Oświatowego OKZZ Traugutta 18.

Dary serca i pamięci

Uroczystości choinkowe w Zw. Uczestników Walki Zbrojnej

„Niech żyje Polskie Wojsko!” — niosł się aż hen na ulice okrzyk dzieciennych głosików, gdyśmy się zbliżali do Domu Kultury Milicjanta, gdzie w ubiegłą niedzielę odbyła się tradycyjna „gwiazdka” dla 310 sierot po poległych partyzantach. Gwiazdka ta urządzona była staraniem Łódzkiego Związku Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację.

Trąbiliśmy właśnie na moment, kiedy dzieci wręczały wśród ogromnego entuzjazmu książki wartości 50 tysięcy złotych żołnierzom

Łódzkiego garnizonu, jako podarunek świąteczny od byłych partyzantów.

Major Czerwiński, który z niewielką grupą żołnierzy reprezentował tu Wojsko Polskie drżącym ze wzruszenia głosem podziękował za ten drogi upominek, zapewniając, że żołnierze nie zapomną nigdy o tym darze i ze swej strony uczynią wszystko, aby nie zaprzepścić to o co walczyli i za co zginęli partyzanci.

Potem Teatr Kukiełek wystąpił ze swoim przedstawieniem p.t. „Dziwny doktor”, a następnie święty Mikołaj wręczył dzieciom po

każde, półtora-kilogramowe paczki z łakociami i ubrankami oraz po tysiącu złotych w

każdej paczce.

— „Nasza gwiazdka nie ograniczyła się tylko do tej uroczystości — opowiada sekretarka Związku i współorganizatorka choinki p. Hanka — już w ubiegłym tygodniu rozdaliśmy 200 paczek żywnościowych i 200.000 zł

widowom po partyzantach. Niezależnie od tego w dniu wczorajszym nasz przedstawiciel wziął udział w zorganizowanej przez Związek Zawodowe choince u Horaka i wręczył w imieniu Związku specjalne upominki dla przodowników pracy...

— Czy można wiedzieć, jakie to były upominki i kto je otrzymał?

— Owszem — ob. Józef Skiba, ZWM-owiec tkacz na osmiu krosnach, otrzymał od nas nową rower, wartości 22 tysięcy, ob. Marta Majer — bezpartyjna, tkaczka na osmiu krosnach, otrzymała paczkę żywnościową i także same paczki żywnościowe otrzymały: Irena Ziolkowska, tkaczka na osmiu krosnach oraz Janina Skórek, przadka na trzech krosnach...

— Jeszcze jedno pytanie — Skąd czerpie fundusze na te imprezy?

Mieliśmy 700 tys. zł. poza tym karty zwiazkowe z różnych naszych zakładów, resztę zaś przestali nam szlachetni ofiarodawcy, którym chciałabym tu przy tej okazji podziękować w imieniu Związku i obdarowanych dzieci.

Przyjmowanie życzeń noworocznych przez prezydenta m'asta

Prezydent Miasta Łodzi jako reprezentant Rządu przyjmować będzie życzenia noworoczne w dniu 1 stycznia 1948 r. w sali Kolegium Zarządu Miejskiego, ul. Piotrkowska Nr 104.

o godz. 10-ej od przedstawicieli władz, urzędów i duchowieństwa;

o godz. 11,30 od przedstawicieli partii politycznych, organizacji społecznych oraz pracowników miejskich i zakładów użyteczności publicznej.

Narada zespołu autorskiego

Odbyła się w Łodzi w lokalu Wyższej Szkoły Pedagogicznej narada autorów kilku-tomowej publikacji zbiorowej p.t. „W stulecie Wiosny Ludów”. Publikację przygotowuje Państwowy Instytut Wydawniczy do wydania w roku 1948 w ramach ogólnopolskiej akcji uczczenia stulecia Rewolucji 1848 r.

W całodziennych obradach pod przewodnictwem redaktora publikacji prof. dr. Natalii Gasiorowskiej, wzięło udział 20-tu uczonych i pracowników naukowych. Z ramienia Państwowego Instytutu Wydawniczego w naradzie uczestniczyli: Naczelny Dyrektor A. Bachrach, Red. Nacz. A. Wat oraz Redaktor Naukowy prof. dr. Arnold.

Po referacie red. Werfla o problematyce 1848 roku rozwinęła się ożywiona dyskusja, w której wzięli udział: prof. dr. Kieniewicz, prof. dr. Lewak, dr. Łukaszewicz, dyr. Wat, prof. dr. Arnold podkreślił, że w „Wiosnie Ludów” szukać należy rodowodu współczesnych ideologii politycznych.

W drugiej części zebrania przedyskutowano no ogólny charakter wydawnictwa i uzgodniono prace poszczególnych autorów.

W ubiegłą niedzielę w Wojskowych Zakładach Motoryzacyjnych odbyła się uroczystość „Gwiazdki” dla dzieci pracowników. Na program uroczystości złożyły się jasełka, splewy okolicznościowe i deklamacje w wykonaniu zespołu dziecięcego. Widownię wypełnili tłumnie rodzice i dzieci od najmniejszych do tych, które już chodzą do szkół. Panował nastrój miły i serdeczny. Zastępa w tym niewatpliwa plk. Monica, komendantka zakładów, którego troską jest wytworzenie wśród załogi robotniczej poczucia wspólnoty. Wszystkie dzieci obdarowane zostały pod choinką bogatymi podarkami. Poza materiałami tekstylnymi i słodyczkami, każde ze 160 zebranych na tę uroczystość dzieci zostało obdarowane piękną zabawką. Zabawki te były wykonane w warsztatach zakładowych. Poza tym wszyscy dzieci poczęstowano podwieczorkiem.

W ubieg

Kronika Kalisza

Wtorek, 23 grudnia 1947 r.
Dziś: Wiktorii.

Telefony

Komenda MO 16-62.
Miejskie Pogotowie Ratunkowe i Straż
Pożarna — 21-77
Informacja Pocztowa — 12-11
Inform. kolej. i biuro podróży „Orbis”
tel. 12-95.

Dyżury aptek

Dziś dyżuruje apteka mgr. Jaśniewi-
cza, ul. Babina 14.

Teatr Miejski nieczynny.

Kino

Kino „Stylowy” wyświetla film ame-
rykański „Triumf doktora O'Connora”.
Kino „Bałtyk” wyświetla film produk-
cji amerykańskiej pt. „Historia jednego
fraka” i dodatek.
Kino „Wolność” wyświetla film pro-
dukcji amerykańskiej pt. „On czy ona”.

KAŻDY PEPEROWIEC ZDOBYWA
NOWEGO PRENUMERATORA
„GŁOSU KALISKIEGO”

Stypendia dla młodzieży partyzanckiej

Realizując wytyczne Deklaracji Ideo-
wej Związku Uczestników Walki Zbroj-
nej o Niepodległość i Demokrację na
odcinku pomocy „w uleczeniu ran za-

danych narodoWi przez wojnę i okupa-
cję” Zarząd Główny Związku prowadzi
poza Domami Dziecka, Prewentorium i
gimnazjum typu samochodowego, akcje

stypendialną dla uczącej się młodzieży
podopiecznej szkół wyższych, średnich
oraz powszechnych.

W roku ubiegłym korzystało ze sty-
pendium w szkołach wyższych 144 pod-
opiecznych, w szkołach średnich 403, w
szkołach powszechnych 303 sierot i pół
sierot, względnie uczestników walk o
niepodległość i demokrację.

Drugi Ogólnopolski Zjazd Delegatów
Związku postawił przed Zarządem Głównym
zadanie rozszerzenia akcji stypen-
dialnej na rok 1947-48.

Wypełniając tę wolę Drugiego Zjazdu,
Zarząd Główny Związku powiększył
ilość stypendiów w bieżącym roku szkol-
nym do ilości 1.000: w tym 384 dla
szkół wyższych po 3.000 zł. miesięcznie,
403 dla szkół średnich po 2.000 zł. mies.
i 303 dla szkół powszechnych po 1.000
zł. mies.

Stypendia dla szkół wyższych przy-
znaje Komisja Stypendialna Zarządu
Głównego, pozostałe Komisja Stypen-
dialna Zarządu Wojewódzkiego w ra-
mach rozdzielnika zatwierdzonego przez
Zarząd Główny.

Stypendia przyznawane są najbar-
dziej potrzebującym dzieciom poległym
w walkach partyzanckich i w walkach
I Armii i powstańców warszawskich,
jak również młodocianym partyzantom i
powstańcom, Warszawy.

W ramach zatwierdzonego rozdzielnika
Warszawa otrzymuje 60 stypendiów
dla szkół wyższych, 55 dla średnich
oraz 30 dla szkół powszechnych.

Owoce w czasie zimy

Państwowa zamrażalnia owoców - rzuca na rynek swoją produkcję

Dyrekcja Handlowa Przemysłu Konser-
wowego w Bytomiu notuje w ostatnich
miesiącach stały wzrost obrotów, świad-
czący o rosnącym zbycie konserw owo-
cowo-jarzynowych, mięsnych i rybnych
produkcji państwowej. W ciągu ostat-
nich 13 miesięcy obroty wyniosły ogó-
łem około 3 miliardów złotych, osiąga-
jąc w listopadzie roku bieżącego nieno-
lowaną dotychczas wysokość — ponad
400 milionów złotych. W ciągu roku bie-
żącego wzrósł w dużym stopniu asor-
tyment wytwarzanych produktów, obej-
mujący obecnie, obok szeregu specja-
lnych konserw mięsnych i rybnych, prze-
twory jarzynowo-owocowe jak: dzemy,
konserwy, owoce suszone, soki, marme-
lady itp.

Specjalnością Polskiego Przemysłu
Konserwowego są jednak świeże owoce
mrożone, nadające się dzięki specjale-
mu sposobowi konserwowania w tempe-
raturze — 40 st. C. oraz zachowania
pełnych wartości witaminowych zarów-
no do spożywania w stanie surowym,
jak i dalszego przetwarzania. Należą do
nich między innymi ogórki mrożone,
śliwki, wiśnie, jagody, truskawki, pomi-
dory i inne.

Po pierwszej próbnej partii owoców
mrożonych, jaka w zeszłym roku ukaza-
ła się na rynku, zakłady przetwórcze,
należące do kombinatu fabryk w Ziebi-
cach, przygotowują na najbliższe dni
nową partię owoców mrożonych, która
wypełni brak owoców w okresie zimo-
wym.

Surowe kary za nielegalne posiadanie broni

Wojskowy Sąd Rejonowy w Poznaniu
na sesji wyjazdowej w Kaliszu skazał
mieszkańca wsi Kornelina gm. Iwanowi-
ce — Jana Militowskiego lat 20, za nie-
legalne posiadanie broni na 10 lat wię-
zienia i pozbawienie praw obywatel-
skich i honorowych na lat 5.

Józef Smuś lat 24 zam. w Romankach
tejże gminy, u którego znaleziono kara-
bin kupiony od Militowskiego — skaza-
ny został na 2 lata więzienia.

Leon Kaczmarek lat 20 ze wsi Joanka
gm. Iwanowice, za przechowywanie 2
karabinów i amunicji — otrzymał 6 lat
więzienia.

Wacław Tosta zam. w Romankach za
posiadanie pistoletu — skazany został
na 6 lat więzienia.

Józef Zimny ze wsi Pamiętków tejże
gminy, za przechowywanie własnoręcz-
nie skonstruowanego karabinu — otrzy-
mał 2 lata więzienia.

Stanisław Musiał zam. w Konowi-
cach, za przechowywanie karabinu —
5 lat więzienia.

Czesław Bialek ze Stawiszyna, za prze-

chowywanie granatów ręcznych — na
1 rok więzienia. Stanisław Chorański z
Joanki za przechowywanie amunicji —
na 5 lat więzienia (darowane na podsta-
wie amnestii) oraz Stanisław Włczak,
za tolerowanie ukrywania broni — na
1 rok więzienia.

Ostatnie wypadki na terenie naszego
powiatu i miasta mówią same za siebie.
Społeczeństwo nasze nie może się ogra-

niczać tylko do potępienia popełnionych
zbrodni, ale z całą stanowczością winno
uczynić wszystko, aby elementy o in-
stynktach zbrodniczych i bandyckich wy-
eliminowano z naszego życia, a nieświa-
domą i wykorzystywaną dla niecznych
wyczynów młodzież, przestrzec przed
złymi następstwami. Bez zezwolenia nie
wolno przetrzymywać w domu broni.
Groźą za to surowe kary.

Z miasta i z województwa

Ostatnio odbyły się w powiecie Jaro-
cińskim dwie uroczystości. W dniu 16
grudnia nastąpiło otwarcie nowowybu-
dowanego odcinka linii wąskotorowej
jarocińskiej kolei powiatowej z Grawi-
ny do miasta Zagorowa w powiecie ko-
nińskim. W kilka dni później w samym
Jarocinie oddano do użytku mieszkań-
com powiatu jarocińskiego automatycz-
ną stację telefoniczną, mającą zasięg na
400 połączeń. Jest to 29-ta stacja auto-
matyczna na terenie poznańskiej dyrek-
cji poczt i telegrafów.

Dzięki intensywnej pracy robotników
zaodrzańskich zakładów mostów i wa-
gonów w Zielonej Górze oraz zakładów
Mosto-Stal w Zabrze — techniczne przy-
gotowanie i wykonanie stalowej kon-

strukcji zburzonej wieży poznańskiego
ratusza zostały wykonane na dwa tygod-
nie przed terminem. Specjalnie zasłużo-
nych pracowników obu wymienionych
zakładów premiowano kwotami pienięż-
nymi. Ponadto w ramach rocznicy wybu-
chu powstania wielkopolskiego w dniu
27 grudnia zostaną im wręczone specja-
lne dyplomy uznania. Zburzona wieża ra-
tusza została odbudowana w poważnym
stopniu dzięki ofiarności całego społe-
czeństwa wielkopolskiego, które na ten
cel ofiarowało około 10 milionów zło-
tych.

W dniu 19 bm. został w 100 procen-
tach wykonany przewidziany plan, ra-
diofonizacji przewodowej na terenie
Wielkopolski na rok 1947.

Skazanie n ebezpiecznych bandytów

Wojskowy Sąd Rejonowy w Poznaniu
na sesji wyjazdowej w Kaliszu rozpatry-
wał sprawę Stanisława Staszczuka zam.
w Piechowicach pow. Jelenia Góra —
członka bandy grasującej w roku 1947
na terenie powiatu tureckiego i kaliskie-
go.

Za udział w napadach rabunkowych z
bronią w ręku i strzelanie podczas napa-
du na plebanie w Chlewie do Milicji O-
bywatelskiej, Sąd skazał Staszczuka na
karę śmierci.

Usunąć śnieg z ulic

Stary nasz Kalisz słynął dotychczas
ze swej czystości. Nie chcąc dopuścić,
by postronni mieli możliwość kwestio-
wania tej opinii, zwracamy uwagę za-
interesowanym czynnikom na niepo-
rządkki panujące od dwóch dni na chod-
nikach naszych ulic. Czas byłby usunąć
topniejący śnieg, póki nie zamrznie.

Wieści z kraju

DWORZEC W INOWROCŁAWIU
ODBUDOWANY

W Inowrocławiu odbyło się uroczyste otwar-
cie odbudowanego dworca kolejowego. Do od-
budowy dworca przyczynili się w dużej mierze
kolejarze, którzy pracowali bezinteresownie
w godzinach nadliczbowych.

70 najbardziej zasłużonych przy odbudowie
dworca kolejarzy otrzymało dyplomy uzna-
nia.

Kronika teatralna

Teatr Miejski w Bydgoszczy wysta-
wił komedię Cwojdzińskiego „Tempera-
menty”, w reżyserii Gustawy Błonskiej
z Józefem Kondratem i Adamem Cypia-
nem w rolach głównych.

Uchwała Rady Miejskiej Teatr Ziemi
Rzeszowskiej w Rzeszowie przechodzi
pod zarząd miasta, który na ten cel
otrzymywać będzie z Ministerstwa Kul-
tury i Sztuki stałą, miesięczną subwen-
cję.

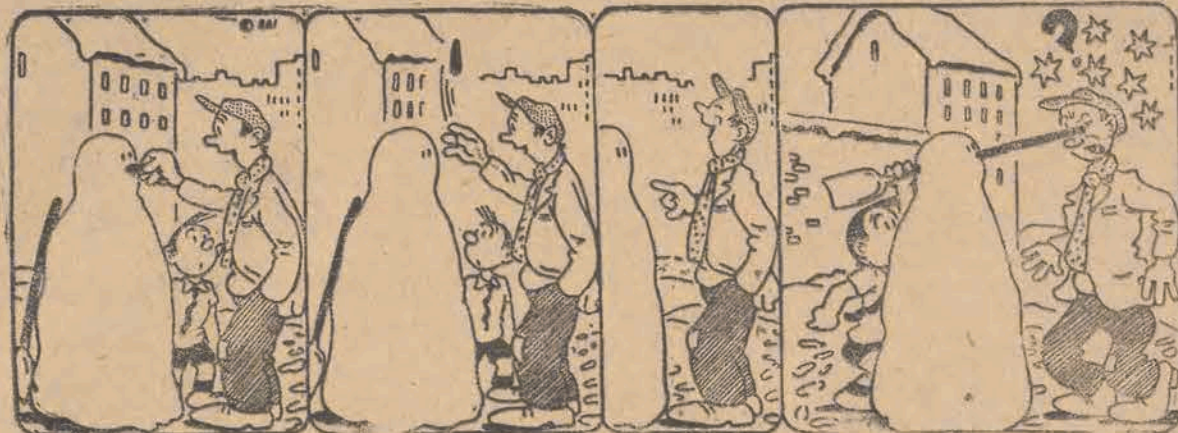
Powiatowy referat Kultury i Sztuki
we Wrocławiu przystąpił do zorgani-
zowania kursu reżyserskiego dla zespó-
łów amatorskich wsi i miast powiatu
wrocławskiego.

Ogłoszenia drobne

Unieważniam zagubiony dowód oso-
bisty (kolejowy) na nazwisko Patyk Jan,
Kalisz, Graniczna 26.

Czytajcie „Głos Kaliski”

Przygody Jasia Wiercipięty

Poco ten nos batwanowi!

Wyrzuć go!

Nie ma nosa!

A teraz ma?

D — 018353

Z życia Partii

UWAGA SEKRETARZE DZIELNICY STAROMIEJSKIEJ!

Dziś o godz. 17-ej w lokalu własnym przy ul. Nowomiejskiej 6 odbędzie się odprawa sekretarzy kół Staromiejskiej. Sprawy bardzo ważne. Obecność obowiązkowa.

ZEBRANIA KÓŁ PPR

W dniu dzisiejszym odbędą się zebrania kół w następujących fabrykach i instytucjach:

RUDA PABIANICKA

O godz. 7.30 Straż Przemysłowa PZPB w Rudzie Pabianickiej. O godz. 13-ej Tkalinia, oddział I — zmiana II.

WIDZEW

O godz. 16-ej f. „Jarsch”.

GÓRNA

O godz. 13.30 PZPW Nr 6 — zmiana I, PZPB Nr 7 — zmiana I, PZPJG Nr 8 — zmiana I. O godz. 16-ej robotnicy dniówkowi PZPJG Nr 8, Miyn „Korona”.

GÓRNA PRAWA

O godz. 13.30 PZPB Nr 6 „B” — koło 9, PZPW Nr 4 — koło 4. O godz. 14-ej Fabryka Tasem i Sznurowadeł.

GÓRNA LEWA

O godz. 16-ej Państwowa Fabryka Filców.

ŚRÓDMIEJSKA LEWA

O godz. 16.30 Elekrownia — koło 4. O godz. 16.30 f. „Wudke”, Produkcja Filmu Polskiego. O godz. 8-ej Posterunek Łódź-Fabryczna MO. O godz. 17-ej f. Hartwig. O godz. 15-ej „Syrena”. O godz. 16-ej Atelier Filmu Polskiego.

ŚRÓDMIEŚCIE

O godz. 15.30 f. „Kublik”. O godz. 14-ej f. „Sylwia”. O godz. 17-ej CZPW. Dyr. W. Łykowych, ŁKPPR. O godz. 16-ej Dyr. Łasowski, Państwowych, CZPW.

STAROMIEJSKA

O godz. 14-ej f. „Gutmann”, 12 kom. MO. O godz. 15.30 Urząd Wojewódzki, Aprowizacja f. „Silwars i Paget”.

BALUTY

O godz. 15-ej „Mewa”. O godz. 16-ej pracownicy biura i wydziału ruchu PZPJG Nr 8. O godz. 17-ej odprawa referentów kobiecych. O godz. 14-ej 10 kom. MO.

UWAGA SEKRETARZE KÓŁ ŚRÓDMIEŚCIA

Z powodu Świąt Bożego Narodzenia wszyscy sekretarze Śródmieścia są przesunięci o -złożenie ankiet sprawozdawczych z miesiąca grudnia w dniu dzisiejszym i jutrzejszym — 23 i 24 grudnia.

UWAGA WYKŁADOWCY V-go KURSU DZIELNICOWEGO

Komitet Łódzki, Wydział Propagandy za-wiadamia, że w dniach 23.12 i 29.12 br. od-woluje wszystkie wykłady i seminaria w ra-mach V-go Kursu Dzielnicowego.

UWAGA UCZESTNICY KURSU KORESPONDENCYJNEGO!

Łódzki Komitet Wydział Propagandy za-wiadamia, że konsultacje przedegzaminacyjne odbywają się w następujące dni: 22.12 — 29.12 br. oraz 2.1 — i 8.1 1948 r. w godz. od 17 do 19 — według poniżej zamieszczonego planu:

Dla dzielnic Staromiejskiej i Baluty w lo-kalu dz. Staromiejskiej.

Dla dzielnic Śródmiejskiej, Śródmieście-Prawe i Śródmieście-Lewe w lokalu dzielnic Śródmiejskiej.

Dla dzielnic Widzew w lokalu dzielnic Widzew.

Dla dzielnic Górna, Górna-Prawa i Górna-Lewa w Domu Propagandy.

DZIEN ŁÓDZI

WĘGIEL NA KARTKI

Zarząd Miejski w Łodzi — Wydział Apro-wizacji — podaje do wiadomości, że w skła-dach węglowych, włączonych do miejskiej sieci rozdzielczej z dniem 23 grudnia 1947 r. będzie sprzedawany węgiel na karty żywno-ściowe kat. I z miesiąca listopada 1947 roku na odcinek Nr 30 po 100 kg i na karty z mie-siaca grudnia 1947 roku na odcinek Nr 30 po 100 kg w cenie zł 112 za 100 kg. Z roz-działu wyłącza się posiadaczy kart RCA i „MK”.

Jednocześnie Wydział Apro-wizacji za-znacza, że z dniem 31 grudnia 1947 roku zostają unieważnione odcinki na węgiel Nr 30 z kart żywnościowych kat. I z miesiąca września i października 1947 roku.

W związku z powyższym Wydział wzywa do podjęcia należnego węgla w podanym ter-minie, gdyż żadne reklamacje po dniu 31 gru-dnia 1947 roku uwzględniane nie będą.

GWIAZDKA DLA DZIECI

W dniu 23 grudnia o godzinie 17.00 w lo-kalu własnym przy ul. Gdańskiej 70, odbędzie się „Gwiazdka” dla dzieci pracowników Centrali Produktów Naftowych, Oddział Wojewódzki w Łodzi, oraz dla 10 zaproszonych sierot po poległych żołnierzach. Podczas uroczystości dzieciom zostaną wręczone przez św. Mikołaja podarunki świąteczne.

Ze sportu

Przed 9 spotkaniem Polska — Węgry w boksie

Rola łodzian w walkach polsko-węgierskich

Bezpośrednio niemal po Świątach Bożego Narodzenia pięściarzy naszych czeka dziewiąte międzypaństwowe spotkanie z reprezentacją Węgier. Oficjalny mecz odbędzie się 28 bm. w Poznaniu, a drugi, mający charakter już raczej towarzyski — w Warszawie. Do meczu w Poznaniu jest już niemal wszystko przygo-towane. Znamy już składy obu drużyn, na-wet komisję sędziowską, zrobimy więc teraz pobieżny szkic dotychczasowych walk polsko-węgierskich w ringu.

PIERWSZY MECZ I PIERWSZA PORAZKA
Kontakt z pięściarstwem węgierskim, jed-nym z najsilniejszych w Europie przedwo-jennej, nawiązaliśmy 19 lat temu — w 1928 r. Pierwsze spotkanie odbyło się w Budapeszcie 4 listopada i przegraliśmy 5:11. Barw naszych wówczas bronili: Forlański, Glon, Karaśkie-wicz, Górny, Arski, Seidel, Tomaszewski i Kupka.

W WARSZAWIE BYŁO JUŻ LEPIEJ
Drugie spotkanie w Warszawie, 12 maja 1929 r., zakończyło się wynikiem remisowym 8:8. W reprezentacji naszej występowali wów-czas: Moczek, Pyka, Glon, Wochnik, Arski, Majchrzycki, Wiśniewski i Wocka.

ZWYCIĘŻAMY 10:6
8 marca 1931 r. walczyliśmy z Węgrami w Po-

znaniu i wywalczyliśmy pierwsze zwycięstwo 10:6. Skład nasz wówczas wyglądał następu-jaco: Wolniakowski, Forlański, Rudzki, Sewe-ryniak, Arski, Majchrzycki, Wystrach i Woc-ka.

W BUDAPESZCIE — NA ODWRÓT

Wynikiem identycznym, tylko na naszą niekorzyść — 6:10, kończy się czwarte spot-kanie, odbyte w Budapeszcie 18-go kwietnia 1934 r. W spotkaniu tym w barwach naszych walczyli: Rotholc, Rogalski, Forlański, Sipiński, Seweryniak, Majchrzycki, Chmielewski, Wocka.

ZNÓW POZNAŃ I ZNÓW ZWYCIĘSTWO

W roku 1935 widowną piątego meczu Pol-ska — Węgry był Poznań. Nieznaczne zwy-cięstwo, gdyż zaledwie różnicą 2 punktów — 9:7, wywalczyli wówczas dla nas: Jarząbek, Rotholc, Kajnar, Sipiński, Seweryniak, Maj-chrzycki, Zieliński i Piłat.

DOBRA PASSA

Od tego czasu nie przegrywaliśmy już z Wę-grami ani razu. 29 marca 1937 r. bijemy „Ma-dziarów” w Warszawie 10:6. W poszczególnych wagach reprezentują nas: Sobkowiak, Koziołek, Krzemiński, Woźniakiewicz, Sipiński, Chmielewski, Szymura i Piłat.

Piłat 3-krotnie bronił barw Polski przeciwko Węgom przed wojną i zdobył w nich dla nas 5 punktów razem z Arskim.

W BUDAPESZCIE — JUŻ REMIS

W następnym roku, 1938 (10 kwietnia) na ringu w Budapeszcie wywalczyliśmy drugi wy-nik remisowy 8:8. Reprezentacja nasza wy-głądała wówczas następująco: Sobkowiak, Koziołek, Czortek, Kowalski, Kolczyński, Pisarski, Doroba i Piłat.

W WARSZAWIE — TRIUMF

No i rok ostatni, rok 1939. Miejscem tego ostatniego spotkania był znów Poznań. Tym razem szczęście nam dopisało najbardziej, gdyż Węgry zeszli z ringu pokonani wysoko 14:2. Skład personalny naszej ósemki wyglądał na-stępująco: Jasiński, Koziołek, Czortek, Woźniakiewicz, Kolczyński, Pisarski, Szymura i Białkowski.

ROLA ŁODZIAN

Widzimy więc, że w dotychczasowych spotkaniach z Węgrami nie mała rolę odgrywali pięściarze łódzcy. Najbardziej zasłużonymi wśród nich, jak dotychczas, są Pisarski i Seweryniak, którym do zawdzięczenia mamy po 4 punkty. Za nimi idą Chmielewski i Woźniakiewicz, a listę „zasłużonych” zamyka Seidel. Największą jednak ilością spotkań z Węgrami mogą się poszczycić: Majchrzycki, Forlański, Koziołek, Sipiński, Arski, Wocka i Pi-lat.

TEGO NIE POWINNO BYĆ

28 grudnia 1947 r. w Poznaniu ma zabraknąć łodzian, ale to bynajmniej nie oznacza upadku pięściarstwa łódzkiego. W niedziele przekonaliśmy się, że tak nie jest, świadczą tylko o uprzedzeniu, jakie od dłuższego już czasu panuje w Poznaniu w stosunku do nas. Tego jednak w sporcie nie powinno być!

Koszykarze estońscy najlepsi na obszarze przybaltyckim

W Tallinie zakończył się trzydniowy turniej koszykówki w konkurencji męskiej i żeńskiej, w którym wzięły udział reprezentacyjne zespoły Radzieckich Republikańskich Przybaltyckich. Niezwykle interesujące i stojące na bardzo wysokim poziomie pod względem technicznym i taktycznym były spotkania drużyn męskich. Najważniejszym spotkaniem był mecz drużyn reprezentacyjnych Estonii i Litwy, pretendujących do tytułu mistrza. Zespół Republiki Litewskiej był reprezentowany przez mistrza ZSRR na rok 1947, drużynę S.K.I.F. (Kowno).

Do przerwy wynik spotkania brzmiał 18:7 na korzyść Estonii. Po przerwie gra prowa-

dzona była w bardzo szybkim tempie i mistrz ZSRR starał się za wszelką cenę wyrównać i uzyskać zwycięstwo. W pewnym momencie stan punktów wynosił 23:23 i wydawało się, że zespół republiki Litewskiej wygra to spotkanie. Estończycy sprawili jednak niespodziankę i po pięknej grze zwyciężyli ostatecznie 32:28.

Poziom gier w konkurencji kobiecej był dużo niższy niż w konkurencji męskiej. Zeszlizoroczny zwycięzca w turnieju, drużyna Litewskiej Republiki, również w tym roku zajęła pierwsze miejsce w turnieju, zwyciężając zespół Lotewskiej Republiki 22:15 i zespół estoński 20:16.

Przed spotkaniem z Węgrami

Komplet sędziowski na Poznań i Warszawę

W związku z mającymi się odbyć w dniach 28 i 30 bm. spotkaniami bokserskimi reprezentacji Polski z Węgrami ustalono na stępujące komisje sędziowskie na powyższe mecze. W dniu 28 bm. na meczu poznańskim w ringu sędziować będzie Władysław Masłowski (Poznań), na punkty zaś jako sędzię neutralny Bendrich Opustil (Czechosłowacja), ze

strony Polski Prendowski (Warszawa) oraz sędzia węgierski, który przybędzie wraz z drużyną gości.

Na mecz warszawski w dniu 30 bm. w ringu wyznaczono sędziego Federowicza (Śląsk) na punkty sędziując: Czechosłowak Opustil. Po-lak Plewicki (Warszawa) oraz sędzia węgierski.

Święta pod znakiem „Sparty”

Siatkarze i koszykarze czescy przyjeżdżają do Polski 25 b. m.

Akademicki Związek Sportowy w Łodzi sprowadza w dniach od 25. 12. 1947 roku do 2. 1. 1948 r. A.C. „Sparta” z Pragi. Czesi przyjadą do Polski ze swymi zespołami męskimi w piłce siatkowej i koszykowej. Kierownikiem drużyny czeskiej jest p. Jeżabek Vacav, międzynarodowy sędzia w piłce koszykowej oraz prezes Czesko-słowackiego Związku Piłki Ręcznej. Drużyna piłki siatkowej przyjeżdża w następu-

jącym składzie: Svoboda Józef (kapitan repre-zentacji Czechosłowacji), Raban Vaclav, Svan-car Gustav, Rybacek Oldřich, Vodicka Ivo, Spitalsky Miroslav, zaś drużyna w piłce ko-szykowej: Benacek Ctirad, Rlumisky Miloslav (kapitan reprezent. Czechosł.), Hora Miroslav, Chytil Frantisek, Kinsky Jiri, Skoh Miroslav, Vacura Zelenek, Simo Ivo, Feuraban Wladimir i Vidlak Lubot. W drużynie A.C. „Sparta” występują zawodnicy, którzy niejednokrotnie bronili barw Czechosłowacji. A.C. „Sparta” zajmuje w Lidze piłki siatkowej drugie miejsce, ustępując jedynie mistrzowi Czechosłowacji stosunkiem małych punktów. Drużyna piłki koszykowej podczas turnie po Europie uzyskała następujące wyniki: z mi-

strzem Belgii Semailles (Bruksela) 23:17, z mi-strzem Szwajcarii C.A. Geneve 34:21, oraz na międzynarodowym turnieju w Nicei z A.C. Bordeaux 34:18, a z C.A. Toulouse 28:17. W rozgrywkach o mistrzostwo Czechosłowacji zwyciężyła z Slavia, S.K. Zidenice, Sokol Kolina, a z mistrzem CSR Sokol (Brno) wygrała 35:30, oraz zremisowała 29:29, zajmując w li-dze koszykowej drugie miejsce.

Kalendarzyk rozgrywek A.C. „Sparta” w Polsce przedstawia się następująco:

26 i 27 grudnia w Krakowie z T.S. „Wisła” oraz z AZS Kraków.

29 i 30 grudnia w Warszawie z AZS War-szawa oraz SKS W-wa.

31 grudnia i 1 stycznia 1948 r. w Łodzi z AZS Łódź i YMCA Łódź.

Podczas pobytu w Łodzi jest przewidziane spotkanie z reprezentacją Łodzi w piłce siatkowej i koszykowej.

Zawody odbędą się w sali Polskiej YMCA o godz. 18-ej.

Kto pojedzie do Czechosłowacji?

Czechosłowacki Związek Tenisa Stołowego przysłał zaproszenie dla zawodników polskich na międzynarodowe mistrzostwa Czechosłowacji, które odbędą się w dniach od 16—18 stycznia 1948 r. Czesi zapraszają dwóch najlepszych graczy, jedną zawodniczkę i jednego kierownika ekipy. Ewentualnie zamiast zawodniczek — jeszcze jednego zawodnika.

Nowy Rok w Karkonoszach spotykać będą lekkoatleci DZS-u

Akademicki Związek Sportowy w Łodzi organizuje w dniach od 29.12.47 do 10.1.48 r. dla zawodników sekcji lekkoatletycznej AZS-u, kondycyjny obóz zimowy w Karkono-szach. W obozie wezmą udział między innymi: Mieczysław Moderowna, Jeraczewski, Lipow-ski, Mrozewski, Jabłoński i inni.

Podobny obóz zorganizowany w zeszłym roku przyczynił się wydatnie do uzyskania wspaniałych wyników przez naszych lekko-atletów.

Tramwaje w okresie świątecznym

Dyrekcja Łódzkich Zakładów Komunika-cyjnych podaje do wiadomości publicznej, iż w dniu 24.12 bm w Wigilię Bożego Narodze-nia normalny ruch pociągów trwać będzie do godziny 18.30.

Od godziny 18.30 pociągi będą zjeżdżać do

ZAMIAST ŻYCZEŃ

Zamiast Życzeń Świątecznych i Nowo-rocznych Wojewoda Łódzki ob. Piotr Szyma-nek składa następujące ofiary:

na Chłopskie Towarzystwo Przyjaciół Dzieci — 1000 zł
na RTPD — 1000 zł
i na Łódzką Rodzinę Radiową — 1000 zł

DZIS, PREMIERA W „OSIE”

„WIELKI MECZ” oto tytuł dzisiejszej premiery w „Osie”. Kierownictwo teatru sku-piło pierwszorzędne siły aktorskie. Na czele zespołu: A. Dymsha, gwiazda ekranu H. Gro-sówna, znany amant filmowy J. Pichelski i wybitna pieśniarka H. Brzezińska.

Program obejmuje skecze i parodie, satyrę polityczną, tańce i piosenki. Na czoło bogatej refleksji humoru wybija się parodia meczu Pi-sarski-Kolczyński, w której główną rolę kre-uje Dymsha.

wozowni; zjazd ostatniego pociągu miejskiego nastąpi o godzinie 20.22

Pociągi podmiejskie (dojazdowe) w Wigi-lię Świąt Bożego Narodzenia od godziny 18-ej będą miały zmniejszoną częstotliwość; ostat-nie pociągi odejdą:

z Łodzi do Zgierza godz. 23.25, ze Zgierza do Łodzi godz. 22.43;

z Łodzi do Ozorkowa godz. 21.50, z Ozorko-wa do wozowni godz. 23.10;

z Łodzi do Aleksandrowa godz. 21.55, z A-leksandrowa do wozowni godz. 22.40;

z Łodzi do Pabianic godz. 23.00, z Pabianic do wozowni godz. 23.41;

z Łodzi do Tuszyna godz. 21.33, z Tuszyna do wozowni 22.40;

z Łodzi do Lutomińska godz. 20.40, z Lu-tomińska do wozowni godz. 22.05

W pierwszy dzień Świąt Bożego Narodze-nia pociągi miejskie kursować nie będą, po-ciągi podmiejskie, dojazdowe kursować będą według rozkładu świątecznego — normalnie.

W drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia pociągi miejskie jak i podmiejskie kursować będą według rozkładu świątecznego — nor-malnie.

Nie pociągi odejdą: z Łodzi do Zgierza godz. 23.25; ze Zgierza do Łodzi godz. 22.43. Z Ło-dzi do Ozorkowa godz. 21.50; z Ozorkowa do